

Bu Gece

– Polat Tek · 18 Aralık 2014

Bu senin için son şiir;
Tüm yazdıklarımı yüreğime kilitledim
Sadece bu şiir senindir...
İlk defa kalemim bu kadar titriyor
Parmak uçlarım yok adeta
Bedenim bir cesetten farksız
Kuruyan bir sayfaya düşüyor nefretim
Boğazıma dolanan hıçkırıklar cabası
Artık seni anlatan imgeler de yok
Çağlayan bir nehir edasında akıyor artık yüreğim
Seni anarken bu gece...

Bu senin için son şarkı;
Geçmişe yolculuk telaşı içindeyim
Dumanı üstünde şarkılar var dilimin ucunda
Biraz sen biraz ben olan...
Söylenen sözler kopardı saplanan acı
Ki, dinlediğim nakaratlar da gizliydi bazı acılar
İçim yanarken bu gece...

Bu senin için son gözyaşı;
Sen ki film şeridi gibi akıp geçtin ömrümden
Nem kaparken yamaçlarım
Senden arta kalan yağmurlar vardı,
Kırıklarımde birikip gözümde süzülen...
Zihnimi kemiren o sancılar, yüreğimle kol kola
Sağanak olup düşüyordu her defasında
Çocukluğumu saymıyorum
İçim kanarken bu gece...

Bu senin için son elveda;
Hissediyorum

Yolun sonuna yaklaştıım
Hakkını helal et...
O mavi umutlar tükendi
Saçlarına taktığım yıldızlar kayıp
Gözlerinde yüzdüğüm deryalar kurumuş
Doğacak güneşim yok
İçim donarken bu gece...

Polat Tek

18.12.2014

KARA KALEM ÇALIŞMASI...